

Collection Harry Dewit

En ces temps incertains, il n'est pas commun qu'une société savante reçoive un héritage susceptible de supporter ses activités pendant un demi-siècle, voire un siècle. Ce petit miracle est pourtant en train de se produire grâce à la philanthropie de feu Harry Dewit, qui a fait de la Société Royale de Numismatique de Belgique son seul légataire. La vente de sa collection par la maison Elsen bénéficiera donc durablement à la promotion de la numismatique en Belgique.

Notre Société a été fondée en 1841 : elle est à ce titre la seconde en rang d'ancienneté au niveau mondial, précédée seulement par la Royal Numismatic Society qui fut créée à Londres en 1836. Sa revue, la *Revue Belge de Numismatique*, a été éditée sans interruption (sinon durant les guerres) depuis

1842, irriguant la recherche scientifique au plus haut niveau.

Notre société est aussi, et avant tout, un espace de rencontre réunissant sur une base mensuelle ses membres, dont le nombre total avoisine deux cents. Ces consœurs et confrères, incorporés selon un système de parrainage, sont pour partie des scientifiques impliqués par leur vie professionnelle dans les études numismatiques, pour partie des collectionneurs passionnés possédant souvent une expertise fine dans leur spécialité. Les séances donnent lieu à des conférences, dans les deux langues nationales ou en anglais. La Société organise enfin un congrès tous les trois ans.

Harry Dewit comptait parmi nos membres assidus. Comme en témoignent plus bas son ami René Waerzeggers et d'autres membres de la Société qui l'ont bien connu, Harry Dewit témoignait d'une belle érudition numismatique couplée à une amabilité discrète. C'est cette prévenance qui est à l'origine d'une spécificité – bourguignonne ? – de son testament, qui stipule que le fonds créé doit servir avant tout à favoriser les liens et la convivialité au sein de notre Société, autour d'activités collectives. La numismatique est une question de savoir, mais ce savoir s'enrichit des liens entre ceux qui le portent.

Au nom de la Société, je remercie la maison Elsen pour le soin qu'elle a apporté à l'établissement de ce catalogue ainsi que les collectionneurs qui par leurs enchères assureront la constitution du fonds au bénéfice de la Société. Enfin, *bedankt Harry* pour nous avoir jugés dignes de porter cet héritage vers d'autres générations, dans une convivialité chaleureuse et accueillante.

Pierre Petit

Président de la Société Royale de Numismatique de Belgique
Professeur à l'Université Libre de Bruxelles

Verzameling Harry Dewit

Alhoewel de gezondheid van Harry Dewit (Leuven, 1941-2023) al jarenlang geleidelijk achteruitging, overleed hij toch nog onverwacht op 2 juli 2023, na een kleine chirurgische ingreep in het universitair ziekenhuis Gasthuisberg te Leuven. Gedurende vrijwel heel zijn professionele carrière was hij als bibliothecaris werkzaam bij de Leuvense universiteit. Ondanks de verre verplaatsingen koos hij – als perfect tweetalige – na de splitsing voor de UCL in Louvain-la-Neuve, omdat hij professioneel niet goed overeenkwam met zijn directe meedere, die in Leuven bleef. Dat lag in de lijn van zijn karakter, want Harry had er veel voor over om conflicten en wrijvingen uit de weg te gaan. Hij was aimabel en sociaal, en zeer hulpvaardig voor zijn vrienden en kennissen – zelfs wanneer hij zichzelf daarvoor te kort moest doen. Geïnteresseerd in alle aspecten van de geschiedenis, nam hij jarenlang deel aan de archeologische opgravingen van de UCL in Korfoe, onder leiding van zijn vriend prof. Tony Hackens. Die interesse resulteerde ook in een bibliotheek met vele honderden geschiedkundige publicaties, gaande van de prehistorie en de klassieke oudheid tot de moderne tijd. Zijn geboortestad Leuven nam daarbij een speciale plaats in.

Maar voor alles was hij een gepassioneerde verzamelaar in hart en ziel van materiële getuigen van het verleden. Zijn verzameling was sterk uiteenlopend en veelomvattend, met o.m. Assyrische rolzegels, Egyptische dodenmaskers, Griekse en Apulische vazen, cameeën, gemmen, wapens, kleinsculpturen, schilderijen, gravures, en – ook hier – alles wat met het Leuvens verleden te maken had. Jarenlang kocht hij ook grote aantallen Chinese objecten, maar door de vele vervalsingen stapte hij daar uiteindelijk van af.

Munten waren echter zijn eerste liefde, een passie die tot het einde van zijn leven nooit is verflauwd. Als adolescent trok hij zelfs met de fiets naar Parijs, op jacht naar nieuwe aanwinsten. Zijn vier stuiver van Filips de Schone van 1489 (lot nr 681) vond hij er in een van de boekenstalletjes aan de Seine. Aanvankelijk ging zijn aandacht vooral uit naar antieke, Brabantse en Belgische munten, maar gaandeweg ook naar die van de andere Zuid-Nederlandse vorstendommen en Frankrijk. In een later stadium ontdekte hij de charmes van de mereaus, jetons en penningen, waarbij hij deze laatste vooral als historische informatiebronnen beschouwde. Dat neemt niet weg dat hij daarnaast ook steeds meer geïnteresseerd raakte in de gietpenningen van de Renaissance. Ook in het domein van de numismatiek bouwde hij een indrukwekkende referentiebibliotheek uit.

Harry werd in 1964 stichtend lid van Numismatica Leuven, en sloot daardoor ook aan bij het overkoepelend Europees Genootschap voor Munt- en Penningkunde (EGMP). In beide verenigingen zetelde hij lange tijd in het bestuur. Hij werd ook corresponderend (1971) en werkend (1976) lid van het Koninklijk Belgisch genootschap voor numismatiek, en nam er de functie van bibliothecaris waar tot die bibliotheek aan de UCL werd overgedragen. Hij stelde voor die vereniging van 2005 tot 2014 uiterst nauwgezet de “Bibliografie van de Belgische numismatiek” samen, en ontving er in 2021 de zilveren penning voor zijn 50-jarig lidmaatschap.

In het Leuvens stedelijk museum Vanderkelen-Mertens (nu Museum M) werkte hij mee aan de inventarisatie van de numismatische collectie en hij zette er de tentoonstellingen “Munt te Leuven tot het einde van de XVIe eeuw” (1965) en “Leuven in munt en medaille” (1990) mee op poten. Toch was langdurig diepgaand onderzoek niet aan Harry besteed. Maar hij publiceerde wel jarenlang iedere maand in het clubblad van Numismatica Leuven een artikel dat uitweidde over de historische achtergronden van een munt of medaille uit de vorige clubveiling. Die waren dermate interessant en amusant dat vele daarvan jaren later in het tijdschrift van het EGMP werden overgenomen.

